

deringen af nedsat funktionsevne, også kaldet funktionsevnetest. Metoden skal sikre, at der bliver lavet en samlet vurdering af de behov og muligheder, den enkelte handicappede har for at klare sig i dagligdagen.

Funktionsevnetestmetoden består af en række redskaber, og et af redskaberne er en oversigt over de forskellige ydelsesmuligheder i lovgivningen også på tværs af sektorer. Denne oversigt, som i øvrigt kaldes en lokal ydelsesoversigt, kan være et væsentligt element i forbindelse med vurderingen af en koordineret indsats.

Funktionsevnetestmetoden er obligatorisk ved tildeling af merudgiftsydelsen efter servicelovens § 84, men kan anvendes ved alle afgørelser, hvor en vurdering af funktionsevnen indgår. Metodens anvendelse og virkning vil blive evalueret løbende.

Regeringen er overbevist om, at anvendelsen af den metode vil være et godt redskab for kommunerne og amtskommunerne til for det første at sikre en koordineret indsats og dernæst til at kunne tilrettelægge hjælpen, så borgeren får den støtte, han eller hun har behov for.

Regeringen mener derfor, at lovgivningen lever op til sit formål, og kan derfor ikke støtte beslutningsforslaget.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg vil godt opfordre ministeren til at følge statsministerens opfordring til at kigge ud ad vinduet, ikke helt bogstaveligt lige nu, men at lytte til, hvad det egentlig er, folk, der har behov for hjælp, siger.

Det kan godt være, regeringen mener, at lovgivningen *skulle* give den mulighed for hjælp, men når man snakker med de mange mennesker, der har behov for hjælpen, og det personale, der skulle give dem hjælpen, så støder de netop ind i de mange systembarrierer og paragrafer osv., som gør, at der er behov for det forslag, SF har fremsat, og som gør, at der er behov for hele den debat, mange af os har forsøgt at rejse flere gange, om, at man skal lade borgerne få den hjælp, de har behov for, og tage udgangspunkt i, at borgeren og hjælperen selv kan aftale, hvad det er, der skal udføres, i stedet for at det hele skal gøres op i et minuttyranni, som er accepteret med regeringens ældrepakke.

Så vil ministeren prøve at lytte til det, der kommer ude fra virkeligheden?

(Kort bemærkning).

Villy Søvndal (SF):

Jeg forstår heller ikke helt ministerens afvisning. Jeg synes netop, ministeren startede så venligt, at jeg blev så glad fra start over, at man var enig i hensigten.

Lad os prøve at tage et par af de konkrete eksempler: Hjemmehjælp kan bevilges, men kun i hjemmet i sagens natur. Ledsageordninger kan bevilges, men kun uden for hjemmet i sagens natur. Hjelpeordningen kan kun ydes til folk, der er i stand til selv at administrere hjelpeordningen som arbejdsgivere.

Kl. 17.00

Det, vi beder om her efter en samtale med mange af handicaporganisationerne, er, at man er villig til at bryde de meget stive regler op, der gør, at et menneske skal have hjælp af mange forskellige personer til mange forskellige funktioner.

Jeg kan godt forstå, at ministeren har en interesse i at styre det her økonomisk, så det ikke bare bliver et tagselvord. Det er heller ikke det, der er forslaget. Forslaget er, at man bryder de her stive regler op og sammenvejet tager stilling til, hvad det er, en person har brug for hjælp til, og så putter det ind under én bestemmelse i stedet for at have som i øjeblikket syv forskellige paragraffer.

Derfor forstår jeg slet ikke, at ministeren er så tonedøv – undskyld udtrykket – over for ønsket om at afskaffe de meget stive regler.

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Henriette Kjær):

Det er sådan set svar til både fru Line Barfod og til hr. Villy Søvndal.

Jeg håber, vi er enige om, at reglerne er gode nok. Man kan så se nogle barrierer i forhold til, at sagsbehandlere er for dårlige til at udnytte de forskellige regler, altså at der måske er, som fru Line Barfod sagde, nogle systembarrierer. Dem tror jeg ikke vi får afhjulpet ved at gøre det, som SF foreslår.

De eksempler, hr. Villy Søvndal kom med, synes jeg i virkeligheden er meget dårlige, for hjemmehjælp, ja, det er i hjemmet; det er jo også dér, man har behovet for hjælp til de praktiske gøremål. Ledsageordningen, ja, det er jo netop ud af huset, når man har behov for at komme ud og opleve nogle ting eller skal deltage i noget.

Vedrørende § 77-ordningen, som kun er for folk, der selv kan administrere den, er det rigtigt, at det kan der være nogle problemer med,